

Justitsministeriet

Den 26. oktober 1984

Notat

om

»dagpengeundersøgelsen«

Landsdommer Niels Larsen blev i september 1983 anmodet om at foretage den undersøgelse, der skønnes nødvendig for at klarlægge forløbet af behandlingen i tiden fra 1970 til og med 1983 af sagen om statens forskudsvisе udbetalinger til arbejdsløshedsdagpenge m.v. I forbindelse hermed skulle det søges oplyst, *om der ved sagens behandling kan konstateres fejl eller forsømmelser*. Den 13. september 1984 afgav undersøgelsesdommeren en redegørelse for sagen. I redegørelsen påviser undersøgelsesdommeren, at der i forbindelse med sagens behandling i arbejdsministeriet, arbejdsdirektoratet og i rigsrevisionen er begået en lang række fejl. Undersøgelsesdommeren har ikke søgt at placere ansvaret for disse hos bestemte personer indenfor den enkelte myndighed, hvilket i øvrigt heller ikke var omfattet af hans kommissorium.

Arbejdsministeren har i skrivelse af 17. september 1984 anmodet justitsministeriet om nærmere at overveje, om den af undersøgelsesdommeren afgivne redegørelse om statens forskudsvisе udbetalinger til arbejdsløsheds-kasserne til dækning af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge m.v. kan give anledning til at søge enkeltpersoner draget til ansvar for sagens behandling.

Nedenfor gennemgås først det samlede sagsforløb, der strækker sig fra 1967 frem til iværksættelsen af undersøgelsen (afsnit I).

Herefter foretages en vurdering af, om de i redegørelsen konstaterede fejl kan danne grundlag for, at der kan gøres ansvar gældende mod nogen (afsnit II).

Endelig foretages der en sammenfatning af justitsministeriets bedømmelse af sagen (afsnit III).

I. Redegørelse for hændelsesforløbet

1. På grundlag af et lovudkast i en delbetænkning, der den 29. oktober 1966 blev afgivet af det såkaldte »Wechselmannudvalg«, gennemførtes der ved lov nr. 40 af 22. februar 1967 nogle ændringer af arbejdsløshedsloven.

Ved ændringen indførtes bl.a. bestemmelser om ensartede medlemsbidrag i alle arbejdsløsheds-kasser, der havde samme dagpengesats. Ordningen fra 1958-loven, hvorefter kasserne selv skal afholde administrationsudgifterne uden refusion fra statskassen, opretholdtes.

Om refusion for udgifter til understøttelse (dagpenge) bestemtes i lovens § 14 bl.a.:

»Staten yder hver af de anerkendte arbejdsløsheds-kasser refusion af de udgifter til understøttelse, som kassen i det foregående finansår har afholdt efter § 12.

Stk. 2. Til en kasse, som ikke råder over tilstrækkelige reserver til at afholde understøttelsesudgifterne for hele finansåret, ydes der a conto-refusion ved arbejdsdirektørens foranstaltning.

Stk. 3. Efter hvert regnskabsårs udløb indbetaler kassen, evt. ved modregning i refusionen, de medlemsbidrag efter § 13, stk. 1 og 2, der i løbet af regnskabsåret er betalt af medlemmerne eller dækket af kassen efter § 13, stk. 5.

Stk. 4. . . .«

Ordningen bygger således på refusion én gang årligt af afholdte understøttelsesudgifter (dagpenge) i det foregående år, eller på a conto-refusion i årets løb af allerede afholdte udgifter.

Denne ordning forblev uændret ved den lovændring, der fandt sted i 1970 (lov nr. 114 af 24. marts 1970). Bestemmelserne blev optaget i § 79. Refusionsordningen i § 79 er ikke blevet ændret ved de senere ændringer i